

Identifica't / Registra't Diumenge 11 de juliol de 2010 Contacta amb diaridegirona.cat | RSS

pisos cotxes

diaridegirona.cat

NOTÍCIES
Cultura

HEMEROTECA »

EN AQUESTA WEB

Google

PORTADA

ACTUALITAT

ESPORTS

ECONOMIA

OPINIÓ

BLOCS

CULTURA I OCI

SERVEIS

CS Nou

Cultura i societat

Fets i Gent

Fotos

Televisió

Programació TV

Cartellera

Jocs

diaridegirona.cat » Cultura

Amb el surf com a única forma de vida

Els Beach Boys es recolzen en un aclaparador repertori de "hits" per portar Calella de Palafrugell a la Califòrnia dels 60

13:37 ☆☆☆☆☆

m'agrada

✉ 📄 T+ T-

Surfin' is the only way of life, el surf és l'única forma de vida. Quan un concert arrenca amb una declaració d'intencions semblant, és difícil mantenir-se escèptic. I és que els Beach Boys van demostrar divendres al festival Cap Roig que per cantar a la joventut no cal estar dins d'aquesta franja d'edat. Necessàriament. Entre el públic es palpava una curiosa combinació: entre senyors i senyores d'una edat (respectable) per als quals la idea de la salvatge eren els riffs de guitarra de la nit (que, val a dir-ho, no serien de l'escola del heavy metal), i joves ulleresdepasta amb samarretes dels Pixies i ganes de poder afegir a la llista de mèrits musicals haver vist en directe els pares del pop modern.

Evidentment, la por de veure uns Beach Boys dominats per la necessitat d'omplir les arquas i complir amb l'expedient hi eren; si més no, fins que van arrencar el concert amb sis cançons de pur surf, sis, d'una tirada i sense respirar. Encetant la vetllada amb l'esmentada Surfin', seguint amb Little Honda i enllestint aquest primer stage amb Surfin' Safari. I sense cap por a quedar-se sense hits en els primers 20 minuts de concert, perquè de temassos en tenen per omplir abastament les dues hores que va durar el concert.

Però ja se sap que el de Cap Roig és un auditori fred. I així, una de les veus originals de la formació, Mike Love, donava la benvinguda al públic tot posant de manifest que ningú havia ballat en aquella primera arrencada: "Els seients no són barats, entenc que esteu asseguts, però ara ja no farem més cançons de surf". Per reconciliar-se amb el públic (que val a dir-ho, ja tenia a la butxaca per molt que no s'hagués alçat encara), res com una floreta fàcil. Parlant de la quantitat de "dones guapes" entre el públic, els va dedicar Surfer girl. Gat vell, aquest "boy".

El següent bloc va estar dedicat a demostrar que les harmonies vocals treballadíssimes que van caracteritzar el so de la formació des dels 60 no s'han perdut, malgrat que els germans Wilson desertessin d'aquesta nova etapa. Una dolça versió de Why do fools fall in love de Frankie Lyman va entendre els ànims, només per encendre'ls amb dos asos a la màniga, dels molts que anirien sortint al llarg de la nit (no juguen fent trampa?): Do you wanna dance i I get around. Va ser en aquest moment quan algú del públic es va acostar a Bruce Johnston al teclat i al mateix Love per donar-los dos collarets de flors; les úniques de la nit, ja que a l'escenari de Cap Roig van lluir de blanc impolut i es van oblidar de les camises hawaianes.

Va quedar clar a continuació que, sigui com sigui, els Beach d'ara són deutors dels Boys d'abans: i és que els temes ensucrats com Disney Girls no estan a l'alçada de les polifonies creades per Brian Wilson. I ells ho saben: així que van posar sobre la taula no un as, sinó directament el comodí: un teclat, una melodia que ressona a la primera psicodèlia, una cançó que va costar sis mesos d'enregistrar i que encara ara és el tema més car de la història (50.000 dòlars): Good Vibrations sonant en directe a Palafrugell, qui ho hauria dit. Una meravella, i entre l'èxtasi col·lectiu, una versió de California Dreamin', per si no en tinguessin prou amb els temes propis.

Tres cançons més, amb l'auditori en peu de feia estona (segurament, abans que mai a Cap Roig), i nou cop d'efecte. Bé, de fet dos: quin luxe gairebé empalmar Surfin' USA amb Barbara - Ann. Però pensar ja no els quedaven hits (o forces) hauria estat un error; perquè després d'un brevíssim comiat, van engaltar uns bisos de luxe: Kokomo, una inspirada versió del Summertime blues d'Eddie Cochran, i per tancar la nit, bogeria amb les guitarres de Fun, fun, fun. No deixen cap sensació d'estafa, aquests vells "boys" que van complir el promès en

Surfejant a Calella de Palafrugell: Mike Love, l'últim dels Beach Boys originals.
diari de girona

HEMEROTECA

Tornar a l'Edició Actual

Pasa el ratón para ver el video!

ESTE ES EL ESPÍRITU GANADOR DE BANESTO

PERFECTADOR DE LA SELECCIÓN Y DE BANU NABAL

Banesto

ANUNCIOS GOOGLE

Todos los Cursos Gratis

Descubre cómo seguir formándote sin Pagar. Cursos Subvencionados Aquí:
Cursos.Subvencionado.SoloCursos.net

Vuelos Gerona desde 20€

Ofertas inmejorables en eDreams Precio, Calidad y Seguridad
www.eDreams.es

PianosFrigoler

Lloguer de pianos de concert Afinació i reparació - Girona
www.pianosfrigoler.net84.net